

ZNAKI ŚWIATOWYCH DNI MŁODZIEŻY ZAGOSZCZĄ W ZGIERZU

W Niedzielę Palmową 13 kwietnia 2014 r., na Placu św. Piotra, brazylijska młodzież w obecności papieża Franciszka przekazała Krzyż Światowych Dni Młodzieży i Ikonę Matki Bożej reprezentantom Polski. Od tej chwili znaki Światowych Dni Młodzieży peregrynują kolejno po polskich diecezjach, a hasłem przewodnim peregrynacji są słowa „Dotknij miłosierdzia”. Wędrowniacy tych symboli poprzedza wielkie wydarzenie, jakim będą 31. Światowe Dni Młodzieży w Krakowie w 2016r. z udziałem papieża Franciszka.

W archidiecezji łódzkiej peregrynacja Krzyża i Ikony Światowych Dni Młodzieży rozpocznie się 3 października i potrwa do 17 października br. Pierwszym miejscem w archidiecezji łódzkiej, gdzie przybędą symbole, jest Zgierz, aby stąd wyruszyć do kolejnych dekanatów. Powitanie Krzyża i Ikony nastąpi 3 października 2015r. o godz. 15.00 w Kościele Św. Katarzyny Aleksandryjskiej Męczennicy w Zgierzu, a uroczystą Mszę św. poprowadzi arcybiskup Marek Jędraszewski.

Światowym Dniom Młodzieży towarzyszą dwa Symbole – Krzyż Roku Świętego i Ikona Matki Bożej Wybawicielki Ludu Rzymskiego, które w trakcie głównych obchodów są obecne w miejscu Wydarzeń Centralnych.

Drewniany krzyż, nazywany dziś „Krzyżem Światowych Dni Młodzieży” został wykonany w 1983 roku z okazji rozpoczęcia Roku Świętego Jubileuszu Odkupienia. Przez okres trwania jubileuszu pozostawał w bazylice św. Piotr. Po zakończeniu obchodów Jan Paweł II powierzył Krzyż Roku Świętego młodzieży,

z prośbą aby nieśli go na cały świat jako znak miłości Pana Jezusa do ludzkości.

Od 2003 wraz z Krzyżem Młodych wędruje Ikona Matki Bożej Salus Populi Romani - Opiekunka Ludu Rzymskiego. Papież powierzył młodym kopię ikony, by wraz z krzyżem wędrowała po świecie. W tym geście przekazał też młodzieży swój testament: zawołanie „Totus Tuus”.

Duszpasterze zapraszają wszystkich wiernych do wzięcia udziału w peregrynacji, do przybycia na spotkanie z Jezusem i Jego Matką. Kościoły przyjmujące znaki Światowych Dni Młodzieży pozostaną otwarte przez całą dobę. Obok nabożeństw odprawianych w wyznaczonych godzinach, zapewniony będzie czas na modlitwę w ciszy i adorację. Życzymy głębokich przeżyć duchowych, a młodzieży dobrego przygotowania się do zbliżających się Światowych Dni Młodzieży.

Marianna Strugińska-Felczyńska

Program peregrynacji Krzyża Światowych Dni Młodzieży i ikony Matki Bożej w dekanacie zgierskim w terminie od 3 października godz. 15.00 - do 4 października 2015r. godz. 12.45

• 3 PAŹDZIERNIKA

- godz.15.00. powitanie Krzyża i ikony w parafii pw. Św. Katarzyny Aleksandryjskiej Męczennicy, Plac Jana Pawła II 11, Msza św.
- Godz. 16.00 -16.45 modlitewne czuwanie
- Godz. 17.15 - 18.30 parafia pw. Chrystusa Króla ul. Słowackiego 10.



- Godz. 18.45 -20.45 parafia pw. Najświętszej Maryi Panny Różańcowej ul. Parzęczewska 70.
- Godz. 21.00 -24.00 parafia pw. Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu ul. Marii Skłodowskiej Curie 5.
- **4 PAŹDZIERNIKA**
 - godz.1.00 -8.00, nocne czuwanie i modlitwy przy Krzyżu i ikonie w parafii Matki Boskiej Dobrej Rady.
 - godz. 8.15 -10.00 parafia pw. Św. Jana Chrzciciela ul. Michała Osowskiego 25/27.
 - godz.10.15-11.45 parafia pw. Przemienienia Pańskiego i Św. Maksymiliana Kolbego, Dąbrówka Wielka ul. Główna 49.
 - godz. 11.55 -12.45 parafia pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła, ul. Kościelna 30 w Białej.
 - godz. 12.45 – Krzyż i ikona zostaną przewiezione do dekanatu ozorkowskiego.

MISJONARZE OBLACI MARYI NIEPOKALANEJ



W niedzielę 6 września gościł w naszej parafii o. Grzegorz Krzyżostaniak OMI - misjonarz ludowy rekolekcjonista. Ojciec Grzegorz należy do zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Obecnie pracuje na misjach na Madagaskarze. Jest autorem wielu książek m.in. „Dachy Marolambo”, „Miłość jest wszystkim”, czy „Zakład o kurę”.

Zgromadzenie Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej zostało założone przez św. Eugeniusza de Mazenoda, późniejszego biskupa Marsylii (Francja), 25 stycznia 1816 roku w Aix-en-Provence (Prowansja). Patronką Zgromadzenia jest Maryja Niepokalana.

Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej gromadzi w jedno wezwanie Jezusa Chrystusa, podjęte w Kościele i postrzegane poprzez pryzmat zbawczych potrzeb świata. Wzywa ono do pójścia za Nim i do udziału w Jego postannictwie słowem i czynem. Służba w Kościele, którą podejmują Oblaci to ukazywanie Chrystusa i Jego Królestwa najbardziej opuszczonym, niesienie Dobrej Nowiny ludziom, którzy jeszcze jej nie

przyjęli. W swojej postudze kierują się również pragnieniem, aby czynić wszystko, by wzbudzić i ożywić wiarę w tych, do których są posłani i pomóc im odkryć kim jest Chrystus, a poprzez różne formy świadectwa i postugi odpowiadają na najbardziej naglące potrzeby Kościoła.

W Polsce, do której Oblaci przybyli w 1920 roku Zgromadzenie posiada 20 domów zakonnych. W Grotnikach Ojciec Oblaci postugują w parafii pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, gdzie proboszczem jest o. Krzysztof Jezierski OMI.

Kontakt: PROKURA MISYJNA MISJONARZY OBLATÓW M. N., ul. Ostatnia 14, 60-102 Poznań
Tel: (61) 830-76-31; (61) 830-65-17;
prokmis@oblaci.pl; www.misje-oblaci.pl

Agnieszka Gajek

Źródło: www.grotniki.parafia.info.pl

WSPOMNIENIA Z MADAGASKARU

WIELKANOC POD PALMAMI

Jakiś czas temu, tuż przed świętami Bożego Narodzenia zapukała do mnie wpierv Telewizja a potem Radio Gorzów. Panie dziennikarki chciały się koniecznie dowiedzieć jak wygląda Boże Narodzenie w egzotycznym kraju, którym bez wątpienia jest Madagaskar. Muszę przyznać, iż miałem niemały kłopot aby nasycić ciekawość obydwu mediów.

Bo po pierwsze Święta na Madagaskarze wyglądają prawie tak samo jak w Polsce. A po drugie można śmiało powiedzieć, iż nawet tam gdzie od wielu lat pracują misjonarze, w buszu, rzadko spotkać można

choinkę w wioskowej kaplicy nie wspominając już o malgaskich chatach. Czyli ubożej niż w Polsce. No cóż, co kraj to obyczaj – jak mówią.

Czy zatem Wielkanoc – Zmartwychwstanie Pańskie na Madagaskarze jest przeżywane inaczej niż w Polsce?

Ścieżka wiła się pomiędzy wzgórzami. Niebo było bez skazy. Słońce nie dawało wytchnienia. Zmęczona przedpołudniowym żarem przyroda ucichła. Laterytowa ziemia buchała gorącem. Grupka ludzi posuwała się wytrwale ścieżką. Trzech tragarzy dźwigających bagaże, wysoki katechista i białoskóry ksiądz.





Zdj. z arch. O. Grzegorza – Madagaskar.

Szliśmy do Andonabe –Sud –wioski, w której wraz z chrześcijanami z okolic miałem spędzić Święta Wielkanocne. Około południa dotarliśmy do rogatki wioski. W dole zieleniały ryżowiska. A tuż za zakrętem mieliśmy jak na dłoni Andonabe, położone nad cienką nitką rzeczki Manamana.

I tak rozpocząłem ponadtygodniowy pobyt w Andonabe-Sud. Moje pierwsze uroczystości Triduum paschalnego, rezurekcja i Niedziela Wielkanocna w buszu. Każdego popołudnia siadałem na krzeselku pod dachem i rozkoszowałem się przepysznym widokiem, który miałem przed oczyma. Pobliska, płaska góra zwana Tetezanbato, górowała nad tutejszym krajobrazem. Drzewa podróznika porastały jej zbocze. Szczyt góry biała goła skała. Słońce każdego popołudnia przypiekało bez litości. Sjesta mimo woli stawała się koniecznością. Dni mijały za szybko. Wieczorami studiowałem malgaski rytuał na Wielki Tydzień. Musiałem przecież dobrze wypaść.

W Wielki Czwartek zebraliśmy się w świątyni na Mszy Świętej. Tuż przed błogosławieństwem inspektor złożył mi życzenia. Dziękował Bogu za kapłana, który przyszedł do ich wioski. Życzył mi wytrwałości w powołaniu i cierpliwości do miejscowych ludzi. Potem wręczył mi szarą kopertę tzw. zavatra kely (dosłownie mała rzecz), zawierającą drobną kwotę pieniężną. Po uroczystym błogosławieństwie, podczas, którego nie mogłem ukryć wzruszenia, wyszedłem przed kościół. Pożegnałem się zwyczajowo ze wszystkimi. I wróciłem na „plebanię”, gdzie czekała na mnie kolacja.

Wielki Piątek. O godzinie 18 rozpoczęło się nabożeństwo. Kościół był wypełniony po brzegi co napęliło mnie otuchą i nadzieją. Gdy miała się rozpocząć adoracja krzyża, czterech katechistów wniosło procesyjnie długi, drewniany krzyż do świątyni. Wziąłem go w swoje dłonie, i trzykrotnie podnosząc go do góry, po uprzednim odczepieniu części materiału zakrywającego „pasyjkę” śpiewałem: „Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”.

Lud zaś trzykrotnie odpowiedział dźwięcznym śpiewem: „Pójdźmy, pokłońmy się”.

Potem wszyscy obecni na liturgii, podchodzili do ołtarza i całowali krzyż. Jedni nogi Pana Jezusa, inni twarz, a jeszcze inni dolną końcówkę drzewa. Następnie wyciągnąłem z tabernakulum trzy puszkę z za konsekrowanymi w Wielki Czwartek komunikantami. W Wielki Piątek nie ma Mszy świętej. Jest to jedyny dzień w roku liturgicznym gdzie Kościół nie sprawuje Eucharystii.

Razem z inspektorami rozdaliśmy komunię świętą wiernym, którzy podchodzili do nas gęsiego, w skupieniu i powadze. Na koniec umieściliśmy puszkę w ciemnicy. Po okadzeniu i krótkiej adoracji zakończyliśmy liturgię Męki Pańskiej. Chrześcijanie wrócili do swoich domów ja zaś na „plebanię”.

Na bezchmurnym niebie świecił księżyc. Cykady odgrywały swój cwieczorny koncert. Popatrzyłem w stronę góry. Nachmurzyła się. Jej regularna bryła



Zdj. z arch. O. Grzegorza -Anosidika, Madagaskar.

rysowała się na horyzoncie. A gwiazdy w oddali migotały jakby porozumiewawczo.

Liturgia Wielkiej Soboty wyglądała tak samo jak w naszych polskich kościołach. Podobnie rzecz miała się z Niedzielą Wielkanocną. Zatem można śmiało powiedzieć iż uroczystości Triduum jak i sama Wielkanoc oprócz tego, że są obchodzone pod palmami, nie różniły się od tych obchodzonych w Polsce.

Jednakże co mnie poruszyło, gdy razem z moimi chrześcijanami modliłem się w buszu? To, że było widać na ich twarzach głębokie pragnienie spotkania z Chrystusem, który umiera za ich grzechy i dla nich zmartwychwstaje. Malgaszki z pewnością nie przyszli do kościoła z przyzwyczajenia ale z pragnienia serca, z natchnienia Ducha Świętego. Przyszli bo chcieli przeżyć razem z Chrystusem mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Chcieli podziękować Panu Bogu za to, że i oni pewnego dnia zmartwychwstaną!

Grzegorz Krzyżostaniak OMI



PÓLKOLONIŚCI W DRODZE...

W dniach od 10 do 21 sierpnia trwał drugi turnus półkolonii, w których uczestniczyło ponad 50 dzieci z miasta Zgierza. Wypoczynek dla dzieci zorganizowany został przez Ks. proboszcza z Parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu wraz z Parafialnym Oddziałem Akcji Katolickiej. Półkolonie wśród dzieci cieszą się dużym zainteresowaniem. W trakcie wypoczynku mali podopieczni mają zapewnione wiele ciekawych atrakcji, którymi poszerzają swoją wiedzę na temat walorów przyrodniczych, kulturalnych i wypoczynkowych ziemi łódzkiej.



Z wizytą u Arcybiskupa M. Jędraszewskiego.

W trakcie wakacyjnych wędrowek, dzieci wraz z ks. Proboszczem Andrzejem Blewińskim oraz prezesem Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej Marianną Strugińską - Felczyńską udali się do Ks. Arcybiskupa Metropolity Łódzkiego – Marka Jędraszewskiego. Spotkanie to dostarczyło wiele miłych i niezapomnianych wrażeń. Dla dzieci było wielką radością i wyróżnieniem, że zostały przyjęte przez tak znaczącą osobę i mogły zaśpiewać piosenki, które wcześniej starannie przygotowywały.

Koloniści w swoich wędrowkach wybrali się również do Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Łodzi, gdzie poznawali tradycję i styl życia zgodny z zasadami Judaizmu oraz spotkali się z rabinem Symcha Kelerem. Odwiedzili także przepiękne i tętniące historią cerkwie prawosławne: Św. Olgi i Św. Aleksandra Newskiego w Łodzi. Tu nasi mali podróżnicy zostali powitani i oprowadzeni przez Ks. Eugeniusza Fiedorczyka - Proboszcza Parafii Prawosławnej w Łodzi i Sekretarza Kancelarii Arcybiskupiej.

Mali zgierzanie, odwiedzili także parafię Ewangelicko-Augsburską Opatrzności Bożej w Zgierzu, gdzie zostali przywitani przez, ks. proboszcza dr. Marcina Undasa. W trakcie wizyty dzieci m.in. wysłuchały krótkiego koncertu organowego w wykonaniu pastora Janiny Marek-Undas oraz dowiedziały się wielu ciekawych rzeczy z życia i historii parafii.

W trakcie licznych podróży zwiedzili także Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi, Muzeum Przyrodnicze Uniwersytetu Łódzkiego, gdzie mieli możliwość dowiedzieć się wielu ciekawostek z życia zwierząt i ujrzeć ciekawe ekspozycje m.in. owadów, motyli, ptaków, ssaków.

Koloniści nie zapomnieli również o pięknych zabytkach swojego miasta, dlatego też dzięki wsparciu pana Roberta Starzyńskiego dyrektora Muzeum Miasta Zgierza zwiedzali Muzeum Lalki, Muzeum Miasta Zgierza – wystawę „Kruszówka” przedstawiającą wnętrza mieszczańskie z przełomu XIX i XX w. Podziwiali zabytkowy Park Kulturowy Miasto Tkaczy, gdzie mieli możliwość poznać historię miasta Zgierza, przybliżoną w sposób bardzo ciekawy przez Karola Maślińskiego - pełnomocnika ds. rozwoju Parku Kulturowego Miasta Tkaczy.

W swoich wędrowkach dzieci dotarły również do Banku Spółdzielczego w Zgierzu. Tu zostali przywitani przez prezesa zarządu Banku Spółdzielczego panią Elżbietę Zytek, a także Krystynę Nowak – wiceprezesa oraz pracowników placówki. W siedzibie banku czekało na dzieci wiele atrakcji m.in. pokaz liczenia banknotów, bilonu, konkursy z nagrodami. Dzieci mogły zasiąść w fotelu prezesa i w sali konferencyjnej- gdzie czekał na nich słodki poczęstunek oraz film o produkcji plastikowych banknotów w Australii.

Nasza grupa kolonistów udała się także do



Z wizytą u ks. proboszcza dr. Marcina Undasa.

Urzędu Miasta w Zgierzu. Tu zwiedzili gabinet Prezydenta Zgierza, salę obrad, Centrum Zarządzania Kryzysowego. Dzieci dowiedziały się jak wygląda monitoring miasta, a także budynku urzędu. Po Urzędzie Miasta oprowadził kolonistów sekretarz Miasta Zgierza Pan Robert Chocholski. W trakcie wypoczynku był czas na rekreację fizyczną m.in. zabawy sportowe w Kolegium Nauczycielskim w Zgierzu, wizyty na pływalni w Łodzi.

Wypoczynek dla dzieci nie byłby możliwy bez społecznej pracy i zaangażowania ks. Andrzeja Blewińskiego, Marianny Strugińskiej – Felczyńskiej Prezesa Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej oraz



członków i sympatyków Akcji Katolickiej: Agnieszki Gajek, Felicji Kowalskiej, Zenony Kalbarczyk, Felicji Olczak, Karoliny Reksulak, Marii Rogali, Hanny Wójciak i Aliny Leszczak. To zespół osób, które otaczały swoją opieką dzieci, przygotowywały kanapki dla małych podróżników i dbały o miłą i życzliwą atmosferę w

trakcie półkolonii. Letni wypoczynek dla dzieci odbył się dzięki wsparciu finansowemu z Urzędu Miasta Zgierza. Wszystkim, których Pan Bóg postawił na drodze naszego wypoczynku serdecznie dziękujemy.

*Agnieszka Gajek
Marianna Strugińska-Felczyńska*

TYDZIEŃ WYCHOWANIA W POLSCE

Za kilka dni, bo od 13-19 września będziemy przeżywać V Tydzień Wychowania. W tym roku odbywa się on pod hasłem: „Wychowywać do pełni człowieczeństwa”. Chcemy zwrócić uwagę nie tylko na to, w co człowiek wierzy, co myśli, co czuje, ale także ku jakim wartościom chce zmierzać i w oparciu o co buduje. Dla nas takim światłem w tym roku jest nasz patron św. Jan Bosko – w tym roku przeżywamy 200 rocznicę jego urodzin. Chcemy pokazać, że metoda wychowawcza jaką zaproponował ks. Bosko jest nadal aktualna. Celem Tygodnia Wychowania, jak co roku, jest zwrócenie uwagi na szeroko rozumianą kulturę wychowawczą, budzenie świadomości wychowawczej wszystkich środowisk i zachęta do tego, by podjąć odważną współpracę w dziele wychowania.

Przykładem całościowego wychowania człowieka jest działalność św. Jana Bosko (1815-1888), założyciela rodziny salezjańskiej, którego dwusetna rocznica urodzin przypada w tym roku. Zaproponował on system wszechstronnego wychowania młodego człowieka, przygotowując dzieci i młodzież do uczestnictwa w życiu społecznym, zawodowym i kulturalnym. Uczył także świadomego podejmowania zadań chrześcijanina w świecie współczesnym. Ks. Jan Bosko – jak podkreślił ostatnio papież Franciszek – „dał metodę wychowawczą na dzisiejsze czasy” (List do Przełożonego Generalnego Salezjanów, 24.06. 2015r.).

Zarówno myśl, jak i praktyka wychowawcza, która zakłada pełny rozwój człowieka, jest wciąż pielęgnowana w Kościele. Święty Jan Bosko zawarł swoje zasady w trzech pojęciach: rozum, religia i miłość wychowawcza. Całej formacji nadał zaś kierunek prewencyjny, czyli zapobiegawczy.

Rozumne wychowanie przejawia się w postawach wyrozumiałości, cierpliwego dialogu, mądrego rozwiązywania zaistniałych konfliktów, jak również w poszukiwaniu wartości pociągających młodego człowieka. Dzisiaj obserwujemy niepokojący

wzrost działań wychowawczych, w których neguje się wszelki rodzaj wysiłku, mądrej dyscypliny, a przyzwala się na spełnianie zachcianek dziecka. W tym kontekście rozum jawi się jako czynnik wprowadzający potrzebną równowagę.

Według św. Jana Bosko, głębokie zjednoczenie z Panem Jezusem wyzwala człowieka od lęku przed złem i śmiercią, obdarza niezbędną siłą do zmagania o dojrzałą wiarę, zdolną do obrony osobistych przekonań religijnych.

W otwieraniu się na Boga wielkie znaczenie ma modlitwa, życie sakramentalne, liturgia, a także aktywna obecność we wspólnocie kościelnej. Dlatego filarami wychowania ku pełni człowieczeństwa są: Eucharystia, pokuta, nabożeństwo do Matki Bożej i miłość do Kościoła.

To miłość pobudza i mobilizuje wychowawców do oddania się dobru wychowanków. Sprawia, że są oni gotowi do poświęceń i trudów, nie bacząc na pojawiające się przeciwności. Święty Jan Bosko mówił do swoich wychowanków: „Dla was

żyję, dla was pracuję, dla was jestem gotowy oddać moje życie”. Tak też było. To dla młodzieży tworzył oratoria, szkoły, wydobywał zagubionych z więzień i przygotowywał ich do wejścia w życie społeczne, zawodowe i kulturalne.

Spośród zagrożeń, jakie pojawiają się w naszych czasach, najbardziej niebezpieczne wydają się te, które promują wybiórcze, fragmentaryczne spojrzenie na wychowanie. Akcentowanie kwestii ekonomicznych i ograniczanie zainteresowań do przyjemności, pomijając sferę duchową człowieka, zmierza do jego niepełnego wychowania.

Obecność religii w procesie wychowawczym nadaje mu o wiele głębszy sens. Od 25 lat wszechstronnemu wychowaniu dzieci i młodzieży służy między innymi katecheza w szkole. To właśnie praca



dydaktyczna katechetów stanowi nieocenioną pomoc w realizowaniu zadań wychowawczych szkoły.

Tydzień Wychowania nawiązuje do obchodzonych lokalnie kwartalnych dni modlitw za dzieci, młodzież i wychowawców. Tydzień Wychowania jest obchodzony

zawsze w tygodniu, w którym wypada święto św. Stanisława Kostki, patrona dzieci i młodzieży (przypada ono 18 września).

Aneta Mikołajczyk

DZIEŃ MODLITWY O ŚWIĘTOŚĆ KAPŁANÓW – 3-go października

Zbliża się dzień modlitw o Uświęcenie kapłanów. Jan Paweł II nazwał kapłaństwo „darem i tajemnicą”. Chrystus, ustanawiając Eucharystię podczas Ostatniej Wieczerzy, powierzył jej sprawowanie apostołom, obdarowując ich swoją kapłańską godnością. Dla nich to był dar i tajemnica, których nie rozumieli od razu w pełni; dopiero całe ich późniejsze życie było odkrywaniem tego daru i wchodzeniem coraz głębiej w tę tajemnicę. Tak jest chyba w życiu każdego kapłana.

Godność kapłaństwa udzielonego człowiekowi przez Chrystusa jest czymś trudnym do ogarnięcia. Patrząc tak często na postać napotykanego kapłana, widzimy zasłonę tajemnicy ograniczającej nasze pole widzenia; dostrzega się sprawnego administratora parafii czy klasztoru, dobrego kaznodzieję, budowniczego kościoła, utalentowanego pedagoga w katechezie, obrotowego finansistę, właściciela samochodu tej czy innej modnej marki. Nie widać tej nadprzyrodzonej charyzmy, którą został obdarzony, tego namaszczenia „z wysoka”, by pełnił w imieniu Chrystusa misję królewską, kapłańską i prorocką.

Jeżeli kapłan jest darem Boga dla człowieka - bezcennym darem - to ze strony człowieka należy się Bogu akt dziękczynienia w postaci docenienia daru, przyjęcia go z troskliwością i wdzięcznością. Po uświadomieniu sobie godności kapłaństwa powinna powstać troska, aby ta godność nie doznała uszczerbku:



skarb został nam dany „w naczyniach glinianych” (2 Kor 4, 7). Kapłan to człowiek. Pan Jezus podczas ostatniej wieczerzy patrzył na te gliniane naczynia swoich przyjaciół - apostołów, wiedząc, który Go zdradzi, który uśnie, zamiast czuwać przy udręczonym Mistrzu, kto się Go zaprze, kto ucieknie. Był realistą, ale kochał ich. Im powierzył sprawowanie Eucharystii i moc odpuszczania grzechów. Im powierzył wszystkich ludzi aż po krańce ziemi, aż do końca czasów.

Nie może zabraknąć kapłanów, nie mogą oni upadać z przecięcia, nie mogą ulec duchowi świata. Łaskę powołania, łaskę wytrwania i wzrastania w tym powołaniu muszą wypraszać dla nich wszyscy, którzy z kapłaństwa Chrystusowego korzystają. To jest właściwa troska, poczucie odpowiedzialności za dar, najlepszy wyraz dziękczynienia. To też znak wdzięczności i solidarności z tym szeregiem kapłanów, z których posługi wyrosło nasze życie religijne: z katechetą, duszpasterzem wspólnoty, proboszczem, kapelanem.

Zmieniające się warunki życia dyktują potrzebę nowych sposobów ewangelizacji, nowych, mocnych świadectw służby. Czasy są wymagające. Konieczne jest stałe szturmowanie nieba o kapłanów i za kapłanów. Nie mogą tego czynić tylko wybrane zakony z tytułu ich własnego charyzmatu. To musi być powszechny obowiązek wierzących.

Aneta Mikołajczyk

DZIEŃ MODLITW W INTENCJI ŚRODKÓW SPOŁECZNEGO PRZEKAZU – 20-go września

Hasło tegorocznego 49. Światowego Dnia Środków Społecznego Przekazu brzmi: „Przekaz ukazujący rodzinę jako sprzyjające środowisko spotkania w bezinteresownej miłości”. Po raz pierwszy obchodzono go 7 maja 1967r. na polecenie Pawła VI, czyli przed Uroczystością Zesłania Ducha Świętego. W Polsce Światowy Dzień Modlitw w Intencji Środków

Społecznego Przekazu przypada na trzecią niedzielę września.

Dzięki środkom społecznego przekazu można dotrzeć do ogromnej rzeszy ludzi z informacjami, zatem także z Dobrą Nowiną, przyśpieszając także ich przekaz. Mass media stają się niejaką częścią ludzkiego życia. Jan Paweł II podkreślał, że media wychowują, a my winniśmy być wychowywani do ich odbioru.



„Informacja przekazywana przez środki społecznego przekazu pozostaje w służbie dobra wspólnego. Społeczeństwo ma prawo do informacji opartej na prawdzie, wolności, sprawiedliwości i solidarności”. (Katechizm Kościoła Katolickiego) Ważną zasadą środków społecznego przekazu, czyli rzetelne informowanie, edukowanie i wychowywanie, została zastąpiona przez funkcje rozrywkowe. Promowanie konsumpcji, zabawy i bierności prowadzi do kształtowania postaw egoistycznych, hedonistycznych, które wpływają destrukcyjnie na społeczeństwo.



spotkania, podkreśla rolę odpowiedzialności moralnej. Coraz szybsze tempo powstawania i przekazu informacji przekracza nasze możliwości refleksji i osądu, dlatego wielokrotnie nie pozwala na rozsądne i poprawne wyrażanie siebie. Wówczas środowiska komunikacyjne – zdaniem Papieża – zamiast pomóc w rozwoju osobowym, mogą prowadzić do dezorientacji postaw moralnych, nie wspominając już o tym, że osobom, które z różnych powodów nie mają dostępu do mediów społecznościowych, grozi wykluczenie”.

Dziennikarz, który emituje informację, może kształtować świadomość milionów ludzi. Wiąże się to ogromną odpowiedzialnością

Patronem dziennikarstwa i pisarstwa jest św. Franciszek Salezy (1567-1622), który jako pierwszy wykorzystał prasę, by ewangelizować. Polecajmy w modlitwach pracowników mediów, by byli strażnikami prawdy i chrześcijańskiej miłości.

Katarzyna Wieczorek

XXII ZGIERSKA PIESZA PIELGRZYMKĄ NA JASNĄ GÓRĘ

Tegoroczna pielgrzymka była dla mnie zupełnie nowym doświadczeniem - w ubiegłych latach mój udział ograniczał się jedynie do przejścia niewielkich odcinków. Od samego początku bardzo mi się spodobało, wiązałam więc wielkie nadzieje z wyruszeniem na „pełny” pielgrzymi szlak. I nie zawiodłam się! Wszystko, co dotychczas przeżywałam tylko w niewielkiej dawce, skumulowało się i dostarczyło (na pewno nie tylko mnie) wielu niezapomnianych wrażeń. A zaczęło się już na samym początku od przejazdu pociągiem, czego nigdy wcześniej nie było! To naprawdę wielka odmiana po aż 21 latach tradycji. Poznałam też masę bardzo życzliwych i pozytywnie nastawionych ludzi. Wszyscy byli dla siebie

przesympatyczni i pomocni w każdy możliwy sposób. Nowo poznane pieśni (w śpiewniku jest ich chyba ponad 900!), okrzyki, modlitwy podczas drogi... Wszystko to aż emanowało Boską energią! Po drodze dodatkowo jeszcze pozdrawialiśmy mijanych ludzi, machając do nich. To był wspaniały moment-kiedy ktoś poczuł się „zauważony” i na jego twarzy wykwiłał pełen zadowolenia uśmiech.



Msz św. w Sali Kordeckiego na Jasnej Górze.



Wejście pielgrzymów na Jasną Górę.

Sama Jasna Góra zadziwiła mnie przede wszystkim ilością zgromadzonych tam ludzi-nie tylko pielgrzymów z różnych zakątków Polski, ale również osób prywatnych, a nawet przybyłych z zagranicy! Byłam zaszokowana, kiedy podczas Apelu Jasnogórskiego usłyszałam modlitwę „Zdrowaś Maryjo” mówioną po hiszpańsku, rosyjsku, niemiecku, czesku i włosku! Nie



sądziłam, że ludzie aż z tak daleka przyjeżdżają specjalnie do Polski, by obchodzić razem z nami to święto.

Był to dla mnie wspaniały czas i nigdy w życiu go nie zapomnę.

Czuję się zaszczycona, mogąc wygłosić swoje zdanie.

Pozdrawiam Ola

KORONKA NA ULICACH MIAST ŚWIATA

Modlitwę zwaną Koronką do Miłosierdzia Bożego, podyktował Pan Jezus s. Faustynie 13-14 września 1935 roku w Wilnie, jako modlitwę na przebłaganie i uśmierzenie gniewu Bożego (Dz.474-476). Modlitwa ta posiada wielką moc i wartość. Przez odmawianie tej Koronki - powiedział Jezus – „zbliżasz ludzkość do mnie” (Dz.929). „O, jak wielkich łask udzielię duszom, które odmawiać będą tę Koronkę, wnętrzości miłosierdzia Mego poruszone są dla odmawiających tę Koronkę” (Dz.848).

Modlitwa do Miłosierdzia Bożego, jest obecnie najbardziej znana i odmawiana w różnych językach na wszystkich kontynentach świata. Idea „Koronki na ulicach miast świata” „zrodziła się w Łodzi w 2007 roku. Zespół organizujący akcję (kilkoro gorących czcicieli Miłosierdzia Bożego), przyjął nazwę „Iskra Bożego Miłosierdzia”. Modlitwę zaplanowano na 28 września 2008 roku. Po kilku miesiącach okazało się, że jest to również termin beatyfikacji ks. Michała Sopoćko, spowiednika siostry Faustyny.

W tym roku, już po raz 8-my wyjdą wierni w dniu 28 września o godzinie 15-tej – w godzinę śmierci Pana Jezusa na Krzyżu, na ulice miast świata, zanosić błagania do Pana Boga. Szczególny jest oddźwięk tam, gdzie żyje Polonia, pracują polscy misjonarze, ale nie tylko. Zespół „Iskra” dostaje e-maile ze wszystkich zakątków świata z informacją o włączaniu się miejscowej społeczności w modlitwę. Trzeba nam z iskry rozniecić ogień - żar, szturm modlitewny do Boga, błagając Go o Miłosierdzie dla nas i całego świata. Na ulicach miast, miasteczek i wsi



modlić się będziemy w intencjach Ojca Świętego Franciszka, o pokój na świecie, szczególnie w Syrii i na Ukrainie, za prześladowanych i mordowanych chrześcijan, będąc jednocześnie świadectwem dla innych, dla wierzących i tych, którzy są daleko od Pana Boga.

Od ubiegłego roku do modlitwy „Koronka na ulicach miast świata” włącza się papież Franciszek, błogosławiąc wszystkich modlących się. Patronat honorowy nad całą akcją objął Metropolita Łódzki Arcybiskup Marek Jędraszewski. Zespół „Iskra” kieruje

zaproszenie do modlitwy do wiernych całego świata, zaprasza Ciebie i Twoich przyjaciół, abyście odważnie wyszli na ulice i wołali do Boga. Nasza wspólna modlitwa ma moc przemienić ludzi na naszej ulicy, w naszym mieście,

w naszym kraju. Znajdźmy więc kilka minut dla Pana, zatrzymajmy się w biegu, wyciszmy i błagajmy Boga o pokój dla świata, w naszych rodzinach i w naszych sercach.

Do spotkania 28 września o godz.15-tej w modlitewnym gronie na pl. Jana Kilińskiego.

Daniela Michalak

Duszpasterze z Naszej parafii zapraszają serdecznie wszystkich parafian do wspólnej modlitwy koronką do Miłosierdzia Bożego 28 września na pl. J.Kilińskiego.

ANIELE BOŻY, STRÓŻU MÓJ...

Aniołowie są duchami stworzonymi przez Boga dla Jego chwały i pomocy ludziom. Każdy człowiek, bez względu na wyznawaną wiarę, ma przydzielonego „osobnego” Anioła, którego zadaniem i misją otrzymaną od Boga jest prowadzić go, ochraniać, pomagać w nawróceniu, bronić w momentach niebezpieczeństw i pokus. Te Anioły, którym Bóg powierza opiekę nad ludźmi przez całe ziemskie życie, są nazywane Aniołami Stróżami.

Modlitwa do Anioła Stróża jest bardzo znana:

**Aniele Boży, Stróżu mój,
Ty zawsze przy mnie stój.
Rano, w wieczór, w dzień i w nocy
Bądź mi zawsze ku pomocy.
Strzeż duszy i ciała mego
I doprowadź mnie do żywota wiecznego.
Amen.**

I chociaż modlitwa ta kojarzy się z dzieciństwem, przekonanie o obecności Aniołów Stróżów jest bardzo ważnym elementem naszej wiary. Aniołowie byli obecni



w nauczaniu Kościoła już od pierwszych wieków chrześcijaństwa. Wzmianki o nich wielokrotnie pojawiały się w dziełach wybitnych myślicieli. I tak, między innymi św. Hieronim pisał: „Tak wielka jest godność duszy, że każda ma ku obronie Anioła Stróża”, a św. Augustyn twierdził: „Wielkim jest staranie, jakie ma Pan Bóg o ludzi. Wielką nam miłość okazał przez to, że ustanowił aniołów, aby nas strzegli”.

W Piśmie Świętym znajduje się około 300 fragmentów, mówiących o Aniołach Stróżach. Do najbardziej znanych należy fragment z Psalmu 91: „Niedola nie przystąpi do ciebie, a cios nie spotka twojego namiotu, bo swoim aniołom dał rozkaz o tobie, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach. Na rękach będą cię nosili, abyś nie uraził swej stopy o kamień.”, a także z Ewangelii św. Mateusza: „Strzeżcie się, żebyście nie gardzili żadnym z tych małych; albowiem powiadam

wam: Aniołowie ich w niebie wpatrują się zawsze w oblicze Ojca mego, który jest w niebie.”

W Kościele Katolickim wspomnienie świętych Aniołów Stróżów przypada na dzień 2 października. Jest to dzień, w którym prośby kierowane do Anioła Stróża są w szczególny sposób wysłuchiwane. Warto tego dnia uświadomić sobie realną opiekę Aniołów Stróżów, którzy chronią nas przed złem i prowadzą ku dobru, by w codziennym życiu częściej zwracać się do swoich duchowych opiekunów.

Barbara Musiał



GOLGOTA WSCHODU

23 sierpnia 1939r. został podpisany tajny protokół paktu Ribbentrop – Mołotow, w którym Stalin zawarł sojusz z Hitlerem. Przypieczętowało to ostatecznie losy naszej Ojczyzny.

1 września 1939r. hitlerowskie Niemcy rozpoczęły działania zbrojne przeciwko Polsce. Osamotnieni, zdradzeni przez sojuszników Polacy podjęli heroiczną walkę z przeważającymi siłami wroga. Bohatersko broniono Wybrzeża, Warszawy, Modlina. Toczyły się krwawe boje nad Bzurą. Część wojska wycofywała się, by podjąć obronę tzw. przedmościa rumuńskiego. Sytuacja stawała się krytyczna. Mimo to w połowie września Polska wciąż walczyła. Między Wisłą a Bugiem zaciekle opór stawiała Niemcom 25 dywizji. Jednocześnie w pobliżu granicy z Polską odbywała się koncentracja sił Armii Czerwonej i wojsk NKWD. Prasa radziecka oskarżała Polaków o naruszenie terytorium ZSRR, a radiostacja w Mińsku naprowadzała samoloty niemieckie bombardujące nasz kraj.

17 września w nocy polski ambasador w Moskwie Wacław Grzybowski otrzymał notę radziecką, informującą, że wobec „bankructwa państwa polskiego” rząd ZSRR nakazał Armii Czerwonej przekroczenie granicy, by „wziąć w opiekę ludność białoruską i ukraińską”. Pierwsze ataki na nasze pozycje nastąpiły przed godziną trzecią nad ranem. Londyński „Times” nazwał inwazję radziecką „pchnięciem Polski nożem w plecy”. Wraz z wkroczeniem Armii Czerwonej rozpoczęła się dla Polaków tzw. „Golgota Wschodu”.



W sowieckiej niewoli znalazło się (wg oficjalnych danych radzieckich) 452596 żołnierzy, w tym 18789 oficerów. W październiku 14700 oficerów Wojska Polskiego i Korpusu Ochrony Pogranicza, funkcjonariuszy policji, wywiadu, służby więziennej oraz wiele osób cywilnych umieszczono w obozach w Ostaszkowie, Starobielsku i Kozielesku. Więźniowie łagrów masowo umierali z powodu zimna, brudu, głodu, tortur, chorób, wyniszczającej pracy ponad siły. W kwietniu 1940r. strzałami w tył głowy wymordowano 4231 polskich jeńców z obozu w Kozielesku. Ich ciała zostały wrzucone do dołów wykopanych w lesie w Katyniu. Jeńcy ze Starobielska i Ostaszkowa zginęli w piwnicach NKWD a ich ciała pogrzebano w masowych grobach w Miednoje i Piatichatkach pod Charkowem. Ogółem wg danych NKWD w kwietniu i maju 1940r. wymordowano 15131 osób. Oprócz tego w więzieniach Białorusi i Ukrainy zginęło 11000 Polaków. Terror i represje stosowano wobec inteligencji, arystokracji i duchowieństwa.

W czterech masowych deportacjach od lutego 1940r. do czerwca 1941r. zostało wywiezionych (wg dokumentów konwojowych) 320000 Polaków. Jednak niektórzy badacze uważają te dane za zaniżone i podają, że deportowano od 800000 do 1 000000 ludzi. Przewożono ich w bydłocych wagonach. Mróz sięgał 30 stopni C. Warunki transportu uwłaczały ludzkiej godności. Więźniowie nazywali te wagony „białymi krematoriami” (śmierć z wychłodzenia). Zdarzało się, że włosy kobiet przymarzały do ścian. Po kilkutygodniowej



gehennie ci, którzy przeżyli docierali do Kazachstanu, Nowosybirsk, Komi, Irkucka, Swierdłowska, Omska. Bardzo złe warunki atmosferyczne, wyczerpująca praca przy wyrębie lasów i w kopalniach, prymitywne osady, niemal łagrowa dyscyplina i epidemie dziesiątkowały zesłańców.

Oprócz deportacji stosowano także masowe aresztowania. Część więźniów trafiała do obozów pracy. Tysiące więźniów wymordowano w Bykowni pod Kijowem i Kuropatach (okolice Mińska). Ok. 150 tys. Polaków wcielono do Armii Czerwonej (wielu z nich zginęło w Finlandii) oraz do tzw. batalionów budowlanych. Zbrodnicze wyniszczanie Polaków na Kresach odbywało się także ze strony ukraińskich i litewskich nacjonalistów (np.: rzeź Wołynia).

Okupacja sowiecka (odbierana przez historyków jako osobista zemsta Stalina za klęskę w 1920r.) oznaczała tragedię dla milionów Polaków mieszkających na wschodzie. Ich martyrologia została upamiętniona w licznych wspomnieniach, opowiadaniach, dziennikach. Eksterminację narodu polskiego po 17 września, tę

„Golgotę Wschodu” opisywał m.in.: G. Herling – Grudziński: „Inny świat”, J. Czapski: „Na nieludzkiej ziemi”, A. Krakowiecki: „Książka o Kołymie”, B. Obertyńska: „W domu niewoli”, M. Wańkowicz: „Dzieje rodziny Korzeniewskich”.

W 1999r. z inicjatywy ks. Zdzisława Peszkowskiego powstała w Warszawie Fundacja „Golgota Wschodu”. Fundacja ustanowiła Medal Golgoty Wschodu przyznawany za działania na rzecz dokumentowania i przypominania o zbrodniach „na nieludzkiej ziemi”, a w szczególności o zbrodni katyńskiej. Medalem tym uhonorowano m.in.: papieża Jana Pawła II.

Bibliografia:

1. Micuń J., Historia od starożytności do współczesności, Wydawnictwo Translator, Warszawa 2002.
2. Wołoszański B., Tamten okrutny wiek, Wyd. Wołoszański, Warszawa 2003.

Elżbieta Hildt

OBLĘŻONE PAŃSTWO

Pamięci tych, których sny o państwie polskim nie zostały upokorzone

Motto:

"Jeśli Miasto padnie, a ocaleje jeden,
on będzie niósł Miasto w sobie po drogach wygnania.
On będzie Miasto".

Zbigniew Herbert

Rozbiory, a potem życie Polaków pod trzema zaborami przyniosły nam bolesne doświadczenie. Utrata państwa, jego wymazanie z kart Europy przyniosły nam rozpacz i ból ale także otrzeźwienie, że państwo jest istotą każdej narodowej zbiorowości. Przed 123 lata Polacy dążyli do odbudowy swojego państwa aż wreszcie urzeczywistniło to się w 1918 roku. Budowaliśmy je z uporem aż do września 1939 roku kiedy to najazd dwóch naszych odwiecznych wrogów zniweczył nasze nadzieje i oczekiwania na silne polskie państwo. Byliśmy narodem już na tyle zorganizowanym i mającym państwowość w krwioobiegu, że od początku naszej podwójnej okupacji tworzyliśmy polskie państwo podziemne, które opierało się na dwóch doktrynach: samoobrony narodowej i kontynuacji walki z okupantami. Wszystko to miało się zakończyć ogólnonarodowym powstaniem. We wszystkich trzech strefach okupacyjnych: terenach wcielonych do Trzeciej Rzeszy, Związku Sowieckiego i Generalnej Guberni, uwarunkowania do tworzenia państwa polskiego były odmienne, ale dążyły do wspólnie wytyczonego celu.

Szefom Gestapo i NKWD nieobca była znajomość naszej historii i naszego charakteru. Od raz przewidywali powstanie podziemia i w serii tajnych umów sowiecko - niemieckich znalazła się również umowa o zwalczaniu polskiego podziemia. Mimo rozszalałego terroru Polacy robili swoje. Powstawała Armia Krajowa oraz delegatura rządu polskiego na uchodźstwie, a także powstało biuro polityczne rządu. Przez delegaturę rządu tworzone były departamenty: spraw wewnętrznych, informacji i prasy, przemysłu i handlu, sprawiedliwości, likwidacji skutków wojny i wiele innych. Wydawane były rozporządzenia, oświadczenia i odezwy delegatów rządu. Nasza walka z okupantami dostosowana została do zasad i ram organizacyjnych. Obowiązywał dla ludności polskiej kodeks karny i ustawodawstwo polskie. Ponieważ była wojna, stosowano łańską maksymę *dura lex, sed lex (twarde prawo, ale prawo)*. Podstawowym nakazem Polaka był powszechny bojkot zarządzeń okupanta oraz obowiązek posłuszeństwa wobec władz podziemnych, które po uregulowaniu relacji z rządem na emigracji działały w kraju z jego nakazu jako władze państwowe. Regulowano bieżące sprawy wynikające z życia pod okupacją np. niesienie pomocy Żydom. Powstawały podziemna prasa i wydawnictwa. Z całą bezwzględnością karano kolaborantów. Sytuacja zmieniła się jednak po zdradzie polskich "Sojuszników". Po konferencji w Jałcie i aresztowaniu przywódców Polski, sytuacja zaczęła zmieniać się na niekorzyść polskiego państwa podziemnego. Szalał terror i aresztowania objęły tysiące osób, przede wszystkim żołnierzy AK. Zaludniły się na



nowo polskie więzienia i nowo tworzone przez Sowietów i polskich komunistów, obozy koncentracyjne w Skrobowie, Rembertowie, we Lwowie. W więzieniu na zamku w Lublinie znajdowało się 8 tysięcy ludzi z czego 2 tysiące wywieziono do Związku Radzieckiego. Taka była nasza rzeczywistość pod koniec wojny z Niemcami. Była to sytuacja tragiczna. Inne narody doświadczały wolności, a Polska znalazła się pod nową okupacją.

Z chwilą wydania odezwy z 1 lipca 1945 roku Polskie Państwo Podziemne przestało istnieć. Aż do 1989 roku byliśmy państwem niesuwerennym; dopiero bieg historii i działalność NSZZ Solidarność przywróciły tak drogą dla każdego Polaka wolność i niepodległe państwo.

Bolesław Wąsowski

KSIAŹD PROBOSZCZ SERDECZNIE ZAPRASZA DZIECI I MŁODZIEŻ ORAZ WOLONTARIUSZY DO ŚWIETLICY ŚRODOWISKOWEJ

Świetlica jest czynna od poniedziałku do czwartku od 15.00 do 18.00. Program zajęć dostępny w Świetlicy, ul. M. Skłodowskiej-Curie 5 w Zgierzu. W ofercie m.in.: zajęcia edukacyjne (także wyrównywanie braków szkolnych), plastyczne i informatyczne. Osoby wspierające otrzymują zaświadczenia wolontarystyczne. Można też skorzystać z bezpłatnych usług prawniczych, kuratora zawodowego, logopedy, punktu konsultacyjnego związanego z uzależnieniami. Bliższe informacje w kancelarii parafialnej Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu lub w świetlicy w godz. otwarcia.



Serdecznie zapraszamy

Z ŻYCIA PARAFII

Zbliża się miesiąc październik, kiedy to przez cały miesiąc odprawia się nabożeństwa różańcowe. Jest to modlitwa, która przemienia świat, zwłaszcza gdy jest odmawiana wspólnie. Nasze rodziny, narody i świat walczą teraz z przytłaczającymi siłami zła.

Duszpasterze z naszej parafii zapraszają do udziału w nabożeństwie - **w tygodniu o godz. 18.00, w niedzielę o godz. 17.30.**

Zelowskie Dzwonki
Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Zelowie

Kościół Opatrzności Bożej

Zgierz, ul. Spacerowa 2
Sobota 26.09.2015
Godz. 17.00

KONCERT

WSTĘP WOLNY

DIALOGI W KATEDRZE 2015

abp Marek Jędraszewski odpowiada na pytania wiernych
Archikatedra Łódzka godzina 19.30

- 9 STYCZNIA - POSZUKIWANIE PRAWDY
- 13 LUTEGO - ŻYCIE KONSEKROWANE
- 13 MARCA - GRZECH I NAWRÓCENIE
- 10 KWIEŚNIA - WALKA Z NAŁOGAMI
- 8 MAJA - MŁODZIEŻ: UCZUCIA I WYBORY
- 12 CZERWCA - TROSKA O POKÓJ
- 18 WRZEŚNIA - KOŚCIÓŁ I SPRAWY SPOŁECZNE
- 9 PAŹDZIERNIKA - OBECNOŚĆ KRZYŻA
- 13 LISTOPADA - WIERNOŚĆ MAŁŻEŃSKA
- 11 GRUDNIA - PATRIOTYZM

zadaj pytanie online na www.heavenly.com.pl

BLIŻEJ WIERNYCH

Kolejną możliwością spotkania Jego Ekscelencję osobiście jest wzięcie udziału w cyklu spotkań „Dialogi w katedrze” – podczas których Arcybiskup odpowiada na pytania przysłane przez internautów i zadawane przez zebranych w świątyni wiernych. Najbliższe spotkanie odbędzie się 18 września o godz. 19.30 w Archikatedrze Łódzkiej. Tematem będzie „Kościół i sprawy społeczne” oraz 9 października „Obecność Krzyża”



KALENDARIUM

- 26 sierpnia 2015r.** - zainaugurowano narodowe przygotowania do 1050 rocznicy chrztu Polski. Do ponownego odkrycia daru łaski chrztu świętego i podjęcie zobowiązań chrzcielnych wezwał na Jasnej Górze prymas Polski ks. abp Wojciech Polak (arcybiskup gnieźnieński). Tego dnia z udziałem Episkopatu Polski i ok. 70 tys. Pielgrzymów na Jasnej Górze odbyły się główne uroczystości Matki Bożej Częstochowskiej.
- 3 października 2015r.**- roku Dzień Modlitw o Świętość Kapłanów . Msza św. w Bazylice Archikatedralnej godz.10.00
- 4 października 2009r.** nastąpiło uroczyste przekazanie relikwii św. Faustyny dla naszej archidiecezji. Relikwiarz zawiera fragment kości Patronki miasta Łodzi. Relikwie przekazały Siostry Matki Bożej Miłosierdzia z Krakowa. Od 2005 roku św. Faustyna jest patronką naszego miasta.
- 10 października 2015r.** - rocznica śmierci św. Faustyny Kowalskiej. Ku czci św. Faustyny, patronki Łodzi. Tego dnia odbędzie się Msza św. w kościele św. Faustyny o godz. 18.00, a następnie procesja ulicami Łodzi do Bazyliki Archikatedralnej z relikwiami świętej. Do podkreślenia ważności uroczystości zabije dzwon „Serce Łodzi, który umieszczony jest na wieży bazyliki katedralnej.

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Odeszli do wieczności

Grzegorz Kacprzyk (ur.1956)
Stanisław Ochocki (ur.1949)
Stanisława Adamczewska (ur.1941)
Genowefa Błońska (ur.1933)
Marianna Walisiak (ur.1929)
Wojciech Wacławski (ur.1929)
Janina Gabryelczyk (ur.1924)
Zbigniew Przybysławski (ur.1959)
Anna Skoczylas (ur.1920)
Grzegorz Zbierski (ur.1952)
Włodzimierz Grzegorzewski (ur.1960)
Janina Banczerowska (ur.1954)
Zofia Marszałek (ur.1924)

Módlmy się za zmarłych, aby przez Boże miłosierdzie weszli do chwały życia wiecznego.

Sakrament chrztu otrzymali

Amelia Makuch	Julia Sterkowicz
Mikołaj Piotr Szadkowski	Nikola Weronika Szadkowska
Wiktoria Weronika Frątczak	Klemens Jakub Busse
Marcelina Zajac	Nikola Wiktoria Świętańska
Jesika Roksana Świętańska	Stanisław Juraszczyk
Wojciech Tomasz Łytka	Maria Jolanta Łytka
Adam Franciszek Rzeżawski	Anna Julia Kaźmierczak
Jakub Łukasz Rogalski	Mateusz Tomasz Wójcikiewicz
Szymon Szaliński	

Módlmy się za dzieci ochrzczone, aby Duch Św. nappełniał je swoimi darami i prowadził przez życie drogą prawdy.

Sakrament małżeństwa zawarli

Beata Wieczorek i Sławomir Kluska
Paulina Gładysz i Marcin Sobierajczyk
Dominika Pietrzak i Edward Rzeżawski
Bogumiła Kietpińska i Dominik Oleski
Marlena Waliczek i Bartłomiej Szaliński

Życzymy Bożego błogostawieństwa Młodej Parze w zdrowiu i radości na długie lata małżeńskiego życia.

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.: 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. Stefan Bujak

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska - Felczyńska, Agnieszka Gajek, Katarzyna Wieczorek, Elżbieta Hildt, Barbara Musił.

Składanie gazetki: Agnieszka Gajek, Marianna Strugińska-Felczyńska, Katarzyna Wieczorek.

Dystrybutor: Marek Cylke



Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl